दयत। कीदृशमर्कं, 'चित्रं' नानाविधं, कीदृशाय मारुताय, 'गृणते' अस्मद्धितं ब्रुवते, 'तुराय' सेनायुक्ताय, 'स्वतवसे' स्वतः-सिद्धबलयुक्ताय। 'ये' मरुतः, 'सहांसि' परकीयबलानि, 'सहसा' स्वकीयबलेन, 'सहन्ते' अभिभवन्ति। हे 'अग्ने', 'मखेभ्यः' यागस्वामिभ्यस्तेभ्यो मरुद्भ्यः, 'पृथिवी', 'रेजते' कम्पते, अतस्तच्छान्त्यर्थं हविर्वहतेत्यभिप्रायः॥

अथ पुरोडाशस्य पुरोऽनुवाक्यामाह। "अंसेष्वा मरुतः खादयो वः [५]। वक्षःसु रुक्मा उपशिश्रियाणाः। वि विद्युतो न वृष्टिभी रुचानाः। अनु स्वधामायुधैर्यच्छमानाः" इति। हे 'मरुतः,' 'वः' युष्माकं, 'अंसेषु', 'खादयः' शत्रून् खादितुं प्रहर्तुं समर्था आयुधविशेषाः, 'आ' सर्व्वत आरूढाः, 'वक्षःसु,' त्वदीयेषु 'रुक्माः' रत्नाः, आभरणविशेषाः, 'उपशिश्रियाणाः' उपेत्याश्रित्य वर्त्तन्ते। 'विद्युतो न' यथा विद्युत्सम्पाताः रोचन्ते तद्वद्यूयं 'वृष्टिभिः' आयुधविशेषैः, वृष्ट्याख्यै र्विशेषेण रोचमाना स्थिताः। तथाच मन्त्रान्तरं, यत् क्रीडथ मरुत ऋष्टिमन्त इति। ऋष्टय एव विशिष्टत्वात् वृष्टय इत्युच्यन्ते। तथा स्वकीयैः 'आयुधैः', 'स्वधां' परकीयमन्नं जित्वा 'अनुयच्छमानाः' अनुदिनमस्मभ्यं ददतोऽवस्थिताः॥

अथ पुरोडाशस्य याज्यामाह। "या वः शर्म्म शशमानाय सन्ति। त्रिधातूनि दाशुषे यच्छताधि। अस्मभ्यं तानि मरुतो वियन्त। रयिं नो धत्त वृषणः सुवीरं" इति। हे 'मरुतः', 'वः' युष्माकं, 'या शर्म्म' यानि शरणानि गृहाणि, 'शशमानाय